

- V. Farcaș — Pentru o înaltă productivitate a muncii, pentru economia pe șantierele de construcții! (pag. 2-a).
- S. Kukanov — Muzeul Revoluției al U.R.S.S. (pag. 2-a).
- SCRISORI CATRE „SCINTEIA” — M. Cosmachi — Unde sînt beneficiarii? (pag. 2-a).
- Incă odată despre problema recană: Declarația lui V. M. Molotov făcută la 11 mai 1954 la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe (pag. 3-4).
- B. Stoian — Calea pentru restabilirea păcii în Indochina (pag. 4-a).
- O dezmințire a înaltului comandament francez din Indochina (pag. 4-a).
- Guvernul Laniel împiedică ținerea spectacolelor artiștilor sovietici sosiți în Franța (pag. 4-a).
- Adunarea națională franceză a respins propunerile menite să lichideze presa democrată (pag. 4-a).

Pentru buna deservire culturală a centrelor muncitorești!

În țara noastră se înfăptuiește cu succes revoluția culturală, comorile culturii sînt puse la dispoziția maselor muncitorești. Partidul și guvernul acordă o mare atenție satisfacerii, în tot mai mare măsură, a cerințelor culturale ale celor ce muncesc și în primul rînd ale clasei muncitoare, forța conducătoare a statului democrat-popular. Pînă în prezent, în jurul fabricilor, uzinelor și minelor, pe șantiere, în exploatarea forestieră au fost înființate aproape 5700 de cluburi și colțuri roșii, peste 18.000 biblioteci fixe și mobile — înregistrate cu 11.670.000 volume — 200 cinematografe și în alt marelui număr al cinematografelor din rețeaua de stații. În principalele centre muncitorești funcționează teatre de stat.

O deosebită importanță are activitatea culturală în marile centre muncitorești — Reșița, Hunedoara, Valea Jiului — precum și în așezări muncitorești ca Filipeștii de Pădure, Comănești, Calan, Otetul Roșu, etc., care grupează un mare număr de muncitori.

Într-o serie de centre muncitorești se desfășoară, sub diferite forme, o susținută activitate culturală în rândurile muncitorilor. Astfel, la clubul fabricii de postav Buhuși se organizează cu regularitate conferințe și simpozioane pe diferite probleme ce se desprind din hotărârile partidului și guvernului. La clubul minerilor din Petrila au loc schimburi de experiență între brigăzi și expuneri ale minerilor fruntași asupra metodelor avansate de muncă. În cadrul clubului „23 August” din Moinești activează un puternic ansamblu artistic — format din muncitori și funcționari — care recent a pregătit un spectacol de satiră și umor, „Zi-pe-șleau” — inspirat exclusiv din fapte și întâmplări de la locul de muncă și din oraș. La Lupeni, Aninoasa și în alte centre de așezări muncitorești, o puternică contribuție la munca cultural-educativă o aduc stațiile de radiodifuzie. În ultimul timp se constată o îmbunătățire în activitatea A.S.I.T.

Nu se poate spune însă că în toate centrele muncitorești activitatea culturală se desfășoară satisfăcător. Dimpotrivă, într-o serie de centre muncitorești importante — în Valea Jiului, la Reșița, în multe exploatare forestiere din regiunile Bacău, Pitești și din Regiunea Autonomă Maghiară — organele de partid și sindicale subapreciază însemnătatea muncii culturale.

Lipsa de conținut politic în munca culturală se manifestă, între altele, prin aceea că ea nu este axată pe sarcinile actuale — descoperirea rezervei interne, mărirea producției și productivității muncii, realizarea de economii, reducerea prețului de cost etc., sarcini care stau în fața oamenilor muncii pentru înfăptuirea programului de măsuri adoptat de plenary C.C. al P.M.R. din august 1953.

Nefind îndrumate de organele de partid și sindicale, o serie de cluburi și colțuri roșii nu întreprind nimic pentru propagarea tehnicii, pentru extinderea metodelor avansate de muncă.

Nesatisfăcătoare este și activitatea multor biblioteci care, fiind slab aprovizionate cu cărți, nu pot satisface cererile crescînde ale oamenilor muncii.

Lipsuri mari în ce privește munca culturală se manifestă mai ales în unitățile de exploatare forestieră. Aci zărele n-a-jung la timp, munca de albitare este neglijată, frunțași în producție nu sînt îndrumați să frecventeze bibliotecile, aparatele de radio și stațiile de radioamplificator sînt nefolosite. Este surprinzător faptul că C.C. al Sindicatului forestier nu îndreaptă ochii în fața acestor lipsuri și nu ia măsuri energice pentru lichidarea lor.

Consiliul Central al Sindicatelor se ocupă slab de munca culturală, cu toate că el însuși a elaborat și adoptat o seamă de hotărîri pentru îmbunătățirea acestei muncii. C.C.S. manifestă o insuficiență preocupare pentru întărirea cu cadre calificate și competente a secției muncii culturale de masă. Aceiași lucru se poate spune despre secțiile muncii culturale de masă ale Comitetelor Centrale ale unor sindicate. Responsabilități culturale din cadrul grupurilor sindicale nu sînt îndrumați să facă de către comitetele sindicale și de aceea în unele întreprinderi e desăfoară o insuficiență activitate.

În numeroase centre organizatiile sindicale nu se ocupă de buna organizare și funcționare a cluburilor. Astfel multe cluburi din Valea Jiului n-au funcționat în timpul iernii trecute din cauză că nu s-a asigurată din timp aprovizionarea lor cu combustibilul pentru încălzit.

O tendință de subapreciere a însemnătății activității culturale în centrele muncitorești — mai ales în micile așezări — se manifestă și din partea unor organe ale Ministeriului Culturii, cum e, de pildă, Direcția distribuției filmelor. Filmele cele

Să semănăm în cuiburi așezate în pătrat suprafețe cît mai mari cu culturi prășitoare!

Au însămînat după metoda nouă

POCȘANI (de la corespondentul nostru). — În primele zile ale lui aprilie, adunarea generală a colectivităților din comuna Jariștea a discutat problema însămînțării.

Tov. Vasile Mușat, președintele gospodăriei colective, vorbește despre aplicarea în gospodăria lor a metodei însămînțării cuiburilor așezate în pătrat, a propus să se însămînțeze după această metodă zece hectare cu floarea soarelui și zece hectare cu porumb.

Adunarea generală a aprobat propunerile prezidintelui.

Cele 20 hectare destinate porumbului și florilor soarelui erau arate din timp. Colectivitățile le-au grăpat de două ori pentru a menține apa în pămînt, după cum s-a sfătuit agronomul Minuța Nadler de la stația populară regională. Ei au construit patru marcatoare; înainte de marcarea, terenul a fost netezit cu o tirșoară făcută din scinduri. Apoi au fost făcute însămînțările.

Semănatul în cuiburi așezate în pătrat este o metodă agrotehnică de mare importanță pentru sporirea producției agricole. Experiența anului trecut a dovedit că, acolo unde s-au semănat plantele prășitoare după această metodă, recolta a sporit mult și s-a ușurat în același timp mecanizarea lucrărilor de întreținere.

În întreaga țară s-au însămînțat și plantat în anul acesta aproape 100.000 ha. teren cu cartofi, porumb și floarea soarelui, în cuiburi așezate în pătrat. Totuși această cifră nu este mulțumitoare. Ea reprezintă numai 60% din sarcinile trasate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Au rămas mult în urmă cu aplicarea acestei metode regiunile: Galați, București, Constanța și altele. În unele gospodării de stat semănatul în cuiburi așezate în pătrat n-a fost considerat ca o sarcină de răspundere. Gospodăriile de stat din regiunea București, de pildă, au semănat după această metodă suprafețe foarte restrîse de teren.

Acum, în ultimele zile pînă la terminarea însămînțării, trebuie dată bătaia pentru folosirea pe cît mai mari suprafețe a metodei de semănat în cuiburi așezate în pătrat.

În regiunea Ploiești succesele pot fi mai mari

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). — Tărâni muncitori din numeroase raioane, ca Teleajen, Cricov, Cîleu și altele au terminat însămînțările la toate culturile din epocile I-a și II-a. Muncitorii din gospodăriile agricole de stat, colectivități și tărâni muncitori cu gospodării individuale din regiunea Ploiești, lupind după sportura producției la hectară, aplică pe suprafețe mari metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat. Ei au semănat după această metodă aproape 4.000 ha. porumb.

Un număr de 6 gospodării de stat, printre care cele din Balaciu, Pîntelești, Știpu și altele au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat întreaga suprafață planificată cu porumb. Majoritatea întovărășirilor agricole, ca cele din comunele Valea Călugărească, Puchenii Mari, Ghighiu, au însămînțat suprafețe mari cu porumb și floarea soarelui în cuiburi așezate în pătrat.

Odată cu măsurile luate pentru intensificarea și terminarea însămînțării de primăvară, organele agricole din regiunea Ploiești trebuie să îndrume pe tărâni muncitori să semene cît mai mari suprafețe de teren în cuiburi așezate în pătrat. Suprafețele însămînțate pînă acum după această metodă reprezintă deabia 50% din plan.

Urmările unei munci de mîntuială

De cîteva zile porumbul a răsărit și a început să crească repede. Cele 7 prășitoare ale gospodăriei au fost pregătite pentru prima prășire care va începe peste pușin timp. Colectivitățile au văzut că această metodă ușurează mult munca lor porumbului semănat după această metodă la va da o recoltă mai mare.

Creșterea muncitorului Simion Ribaru de la gospodăria de stat Romanu a fost satisfăcătoare. Alergiile de țară muncitori, el a lucrat cu mare atenție, ajutat de tehnicianul agronom Neacsu Oancea, la însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat. În numai cîteva zile, terenul în suprafața de 148 ha. a fost marcat și însămînțat cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat a fost folosită cu succes și în alte gospodării de stat, gospodării colective și întovărășiri agricole din raion. Muncitorii de la gospodăria de stat Urleasca au însămînțat 150 ha. cu porumb în cuiburi așezate în pătrat, membrii gospodăriei colective „Elena Pavel” — 22 ha., iar colectivitățile din comuna Ormănuș — 66 ha.

Se pune însă întrebarea: de ce oare în raionul Braila s-au

însămînțat totuși suprafețe mici în cuiburi așezate în pătrat — și asta numai în unele unități ale sectorului socialist al agriculturii — iar aproape nici un tărîm muncitori cu gospodării individuale n-a folosit această metodă? Cauza constă în munca defectuoasă a statului popular raional, care s-a mulțumit să organizeze cîteva conferințe și demonstrații practice foarte slab pregătite. La această s-a rezumat toată propaganda agrotehnică desfășurată în legătură cu noua metodă.

Tov. Sone Gheorghe, președintele comitetului executiv al statului popular raional și tehnicianul secției agricole au fost trași la răspundere de statul popular raional pentru întîrzierea însămînțării în raion. Atunci el a adoptat ca următoare lozincă: „Să însămînțăm rapid, să însămînțăm cum se pricepe oamenii!”

Rezultatul acestui sistem este că în raion au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat doar cîteva sute de hectare.

Comitetul raional de partid are datoria să ia neîntîrziat măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri.

Sarcinile de plan au fost îndeplinite

În gospodăria agricolă de stat „Costache Burea” din Amzeasa, raionul Negru Vodă, însămînțările de primăvară sînt pe sfîrșite. Pînă la 7 mai, în gospodăria s-a însămînțat în cuiburi așezate în pătrat întreaga suprafață de 580 hectare planificată cu porumb.

Fruntașa este secția Țăranu, unde însămînțatul porumbului a fost terminat încă din ziua de 3 mai. Succese de seamă au obținut și muncitorii secției Peliu, care au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat 160 hectare porumb.

În fruntea întrecerii pentru realizarea sarcinilor de plan este brigada de tractoriști condusă de tov. Ion Manolescu care a obținut, alături de alții, în însămînțare, depășiri însemnate de plan. Depășirea sarcinilor de plan a adus tractoriștii cîștiguri însemnate. Așa, de pildă, șeful de brigadă a primit în luna aprilie 1.900 lei, iar tractoriștii din brigadă au primit în medie mai mult de 1.200 lei.

După exemplul colectivităților

În primăvara aceasta în raionul Trusești s-au însămînțat mari suprafețe de teren cu culturi prășitoare în cuiburi așezate în pătrat.

La gospodăria agricolă colectivă din Jurești, de exemplu, s-au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat 50 ha. cu porumb și cu cartofi. Mari suprafețe s-au însămînțat după această metodă și la celelete gospodării agricole colective din raion.

Urmind exemplul gospodăriilor agricole colective, numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale ca Vasile Rusu, Domnica Buciumeanu și alții din comuna Hlincești, Ion Cojocaru și Vasile Glăvan din comuna Durnești și-au însămînțat culturile prășitoare în cuiburi așezate în pătrat.

Pînă acum, suprafața planificată pe raion pentru a fi însămînțată în cuiburi așezate în pătrat a fost depășită cu 30 la sută.

Pentru o recoltă sporită la porumb

Muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Sălonia au pregătit cu grijă încă din toamnă suprafața de 280 ha. pentru însămînțarea porumbului, făcînd arătura adîncă. În primăvară, terenul a fost grăpat, dat cu polidescurile, tăvălugit și apoi însămînțat.

Colectivul uzinei de tractoare din Orașul Stalin distins cu Steagul Roșu de producție al C. C. S. pe anul 1953

ORAȘUL STALIN (de la trimisul nostru). — Ziua de ieri a constituit pentru colectivul uzinei de tractoare din Orașul Stalin o mare sărbătoare. Drept răsplătire și închinare deosebită în cursul anului trecut, colectivul de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari din această uzină a primit într-un cadru festiv Steagul Roșu de producție al C.C.S. și un premiu de 400.000 lei.

În întrecare socialistă, care a cunoscut un puternic avînt în cursul anului 1953, constructorii de tractoare din Orașul Stalin și-au îndeplinit sarcinile de plan la tot îndeajuns.

Steagul Roșu de producție, care a fost detinut de ofițerul de extracție-Schela Bodesi în anul 1952, a fost înmînat de tov. Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor. Prin aplauze inde-

Posibilități nefolosite pentru asigurarea hranei animalelor

În regiunea Suceava sînt mari posibilități pentru dezvoltarea creșterii animalelor. În raioanele muntoase ale regiunii se află zeci de mii de hectare de pășuni și fînețe; numeroși țărani muncitori au experiență în obținerea de recolte bogate de furaj: sfeclă furajeră, porumb și altele care pot să asigure hrana animalelor. Ei se ocupă cu multă dragoste și precizie de îngrijirea, hrănirea și înmulțirea animalelor.

În regiunea Suceava există deci condiții pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor puse de legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor.

În ultimii ani, în cuprinsul regiunii s-au obținut unele realizări frumoase în ce privește mărirea producției animale. Aceste realizări trebuie puse în strînsă legătură cu munca pentru asigurarea bazei furajere. Un exemplu bun în această privință îl constituie gospodăria agricolă de stat Căpușca, din raionul Darabani, care, asigurînd o puternică bază furajeră pentru ovine, prin organizarea convecției verde, însușirea porumbului, extinderea culturilor de lucernă, sfeclă furajeră etc. a obținut o producție ridicată de lapte la vaci și oi. Succese însemnate au obținut de asemenea multe gospodării colective și mulți țărani muncitori cu gospodării individuale.

Cu toate acestea, față de numărul de animale existente și de necesitățile dezvoltării creșterii animalelor, în unele raioane din regiunea Suceava nu s-au luat măsuri pentru asigurarea bazei furajere și deosebi a necesarului de masă verde. De altfel, lipsa de preocupare pentru asigurarea bazei furajere este ilustrată și de faptul că organele agricole de la regiune și raioane nici măcar nu cunosc suprafețele însămînțate la cele mai multe plante de nutreț. Așa stînd lucrurile, este înapoi să nu putem să vorbim de un ajutor practic pe teren din partea organelor agricole, pentru grăbirea însămînțării în raionul Trusești, o mare parte din

Posibilități nefolosite pentru asigurarea hranei animalelor

lucrările de îmbunătățire a pășunilor și fînetelor — care trebuiau executate în primele zile ale primăverii — au fost planificate pentru luna mai.

Dăunătoare pentru dezvoltarea creșterii animalelor este și tendința de a restringea cultura plantelor de nutreț.

O cauză importantă a acestei situații este aceea că organizațiile de partid, comitetele executive ale sfaturilor populare și organele agricole n-au înțeles marea însemnătate a asigurării bazei furajere pentru dezvoltarea creșterii animalelor. De altfel, nici nu poate fi surprinzătoare această situație, dacă însuși primul secretar al Comitetului raional de partid Trusești, tov. Mihai Olenic, nu cunoaște avantajele organizării convecției verde.

O altă cauză care explică situația de mai sus este aceea că tehnicienii sînt prost reparați în cadrul regiunii, iar munca lor este slab îndrumată și controlată. În mod deosebit se simte lipsa unei îndrumări calificate și competente în raioanele mai depărtate de reședința regiunii. Aceste lipsuri frînează serios dezvoltarea creșterii animalelor în regiunea Suceava.

Interesele dezvoltării creșterii animalelor cer ca activitățile de partid să însușească grabnic cunoștințele zootehnice necesare pentru a se putea îndruma pe oamenii muncii de la sate în aplicarea unor metode agrotehnice și zootehnice avansate și pentru a putea exercita un control competent asupra felului cum sînt îndeplinite măsurile prevăzute de legea privitoare la dezvoltarea creșterii animalelor.

În regiunea Suceava trebuie dusă o muncă intensă pentru terminarea semănatului plantelor de nutreț, pentru executarea grabnică a tuturor lucrărilor de îmbunătățire a pășunilor și fînetelor care mai pot fi făcute, în scopul măritii producției de furaj necesare dezvoltării creșterii animalelor.

Orchestra combinatului de Industrie locală „Lăzăr Odon” din Tg. Mureș, ca și alte formații muzicale de artiști amatori sau profesioniști, folosesc și apreciază mult instrumentele muzicale cu coarde fabricate la combinatul forestier din Reghin.

Peste pușin timp se vor împlini trei ani de cînd o mîna de oameni liniși și cu inițiativă, în frunte cu maestrul Roman Bolancluc, a pus în funcțiune fabrica de instrumente muzicale din Reghin. Aceasta fabrică de instrumente muzicale, care a fost decolată și pusă în funcțiune, dar e-a dovedit și de această dată că acolo unde există strădunță și hotărîre de a învinge greutățile se obțin pînă la urmă succese.

Într-un timp scurt, maestrul și muncitorii de la noua fabrică de instrumente muzicale au reușit să pună la punct întregul proces de producție. Multe din unele necesare noli producției au fost confecționate chiar de lucrătorii fabricii. Strădania le-a fost răsplătită din plin cînd din minile lor iesuse un leșit, primele vioară, mandoline, balalaici și gîtlare. Vechea dorință a maestrului Bolancluc de a fabrica instrumente muzicale, care s'a dăruiescă oamenilor muncii clipe de adevărată desfătare sufletească, a devenit realitate.

Lemnul de rezonanță al molizilor și palinilor de pe culmile Carpaților, care pe vremea se exporta peste hotare la preț de nimic, este transformat acum la Reghin în vioară, mandolină și în alte instrumente. Maistrul Roman Bolancluc, ajutat de ceilalți muncitori, a realizat o serie de inovații, mecanizînd munca la o mare parte a fazelor de producție. Cu ajutorul unor freze speciale și al altor mașini cu care se lucrează peștii violonilor, productivitatea muncii a sporit de 4-5 ori. Anul trecut s-au produs 1200 de instrumente muzicale, iar anul acesta se vor produce 4.000.

Odată cu dezvoltarea fabricii s-au calificat și oamenii în noua meserie. Peterfi Aurel, Sepsi Istvan, Alexandra Bolancluc și alții au devenit constructori pricepuți de instrumente muzicale.

Nu va trece mult timp și fabrica va avea un nou local, mai spațios, de unde vor ieși mi și mi de vioară, balalaici, mandoline și gîtlare.

IN ÎNTREGERE PENTRU O ÎNALTĂ PRODUCTIVITATE A MUNCII

CU ACELAȘI NUMAR DE OAMENI, DE TREI ORI MAI MULTE PRODUSE

CIMPINA (de la corespondentul nostru). Muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor de utilaj petrolifer Polana-Cimpina se străduiesc să extindă la cît mai multe secții banda rulantă — formă înaintată de organizare a muncii. La secția de reparat motoare termice pentru instalații de foraj a fost înlăturată complet vechea metodă de organizare a muncii, potrivit căreia reparația unui motor era încredințată în întregime unei singure echipe.

În secția de reparat motoare termice de foraj — potrivit principiului benzii rulante — motoarele se deplasează nelincinat în procesul de producție de la un loc de muncă la altul, într-un ritm alături de muncii. La fiecare loc de muncă s-a îndepinșit o anumită reparație ca: rectificatul scaunelor de supape, pasulul lagărelor paliere, etc. Locurile de muncă ale ecșetilor sînt așezate în ordinea desfășurării procesului tehnologic de reparație. În felul acesta producția se desfășoară ritmic și în cele mai bune condiții.

Noua formă de organizare a muncii după principiul benzii rulante creează condiții ca muncitorii să se specializeze în anumite operațiuni și astfel munca lor să devină mai sporadică, de mai bună calitate. Întroducerea metodei benzii rulante a fost însoțită de unele măsuri tehnico-organizatorice, printre care se numără și utilizarea mașinilor-unelte cu instrumente și dispozitive mai perfecționate. Astfel, prin introducerea unui dispozitiv pentru centrarea camei pe ax, conceput de maestrul Constantin Parascchivescu, Ion Stroe și Ștefan Gheorgescu, această operațiune se face în 9 ore în loc de 36 de ore. Tot datorită unui dispozitiv, mecanicul Vasile Veselu reușește să facă operațiunea de pasul lagăre paliere în 40 de ore, în loc de 73.

Introducerea metodei de producție pe bandă rulantă a contribuit la creșterea simțitoare a productivității muncii și a volumului producției, la scurtarea ciclului de reparații și la reducerea prețului de cost. Astfel, cu același număr de oameni, secția repară acum de trei ori mai multe motoare decît înainte.

OTEL PESTE PLAN

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). Metode sovietice de elaborare a șarjelor rapide și-a găsit un loc de realizare în rîndul oșierilor hunedoreni. Mulți dintre oșierii fruntași în întrecerea socialistă au făcut, în cadrul unor schimburi de experiență, expuneri asupra felului în care își organizează munca, cum aplică experiența oamenilor sovietici. Gazeta de perle „Scinteia de otel” din secția oșierilor a desfășurat o rodnică activitate pentru popularizarea metodelor sovietice. În cursul anului 1954 oșierii de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara au elaborat șarje de șarje rapide. Frunțași în elaborarea șarjelor sînt oșierii de la cupurul Martin nr. 4. Ei au elaborat în perioada 1 ianuarie-10 mai 73 șarje rapide. În această perioadă colectivul de muncitori de la cupoarea Martin au dat peste prevederile planului de producție un număr mare de tone otel. În fruntea întrecerii socialiste sînt oșierii din brigada condusă de tov. Lăbuneț Valer.

Fabrica de instrumente muzicale din Reghin

Orchestra combinatului de Industrie locală „Lăzăr Odon” din Tg. Mureș, ca și alte formații muzicale de artiști amatori sau profesioniști, folosesc și apreciază mult instrumentele muzicale cu coarde fabricate la combinatul forestier din Reghin.

Peste pușin timp se vor împlini trei ani de cînd o mîna de oameni liniși și cu inițiativă, în frunte cu maestrul Roman Bolancluc, a pus în funcțiune fabrica de instrumente muzicale din Reghin. Aceasta fabrică de instrumente muzicale, care a fost decolată și pusă în funcțiune, dar e-a dovedit și de această dată că acolo unde există strădunță și hotărîre de a învinge greutățile se obțin pînă la urmă succese.

Într-un timp scurt, maestrul și muncitorii de la noua fabrică de instrumente muzicale au reușit să pună la punct întregul proces de producție. Multe din unele necesare noli producției au fost confecționate chiar de lucrătorii fabricii. Strădania le-a fost răsplătită din plin cînd din minile lor iesuse un leșit, primele vioară, mandoline, balalaici și gîtlare. Vechea dorință a maestrului Bolancluc de a fabrica instrumente muzicale, care s'a dăruiescă oamenilor muncii clipe de adevărată desfătare sufletească, a devenit realitate.

Lemnul de rezonanță al molizilor și palinilor de pe culmile Carpaților, care pe vremea se exporta peste hotare la preț de nimic, este transformat acum la Reghin în vioară, mandolină și în alte instrumente. Maistrul Roman Bolancluc, ajutat de ceilalți muncitori, a realizat o serie de inovații, mecanizînd munca la o mare parte a fazelor de producție. Cu ajutorul unor freze speciale și al altor mașini cu care se lucrează peștii violonilor, productivitatea muncii a sporit de 4-5 ori. Anul trecut s-au produs 1200 de instrumente muzicale, iar anul acesta se vor produce 4.000.

Odată cu dezvoltarea fabricii s-au calificat și oamenii în noua meserie. Peterfi Aurel, Sepsi Istvan, Alexandra Bolancluc și alții au devenit constructori pricepuți de instrumente muzicale.

Nu va trece mult timp și fabrica va avea un nou local, mai spațios, de unde vor ieși mi și mi de vioară, balalaici, mandoline și gîtlare.

Mai multă operativitate în efectuarea impunerilor la cotele de produse vegetale

În comunele și satele țării noastre se desfășoară acțiunea de impunere a produselor vegetale pe anul în curs. Această acțiune pune în fața comitetelor executiv ale sfațurilor populare și a organelor de colectare sarcina înlocuirii unei documentații juste și reale, care să stea la baza completării obligațiilor de predare. Efectuarea la bune condiții și la timp a impunerilor la produsele vegetale constituie una din principalele condiții ale realizării integrale și la timp a planului de colectări.

În raionul Zimnicea, regiunea București, operațiunea de impunere și înminare a obligațiilor de predare către producătorii se desfășoară într-un ritm foarte lent. Această situație este pricinuită în mare măsură de slaba organizare a muncii de către organele raionale. Inșiși comitetul executiv al sfațului popular rațional, care avea răspunderea directă pentru înlocuirea la timp a unei documentații clare, n-a lucrat cu suficient spirit de răspundere. Astfel, sfațul popular a pus la dispoziție Impunericomitetul raional al C.S.C. situația contractărilor din raion cu întârziere, și atunci incompletă, ceea ce a dus și la întârzierea impunerilor.

Munca de îndrumare și control a comitetelor executiv ale sfațurilor populare comunale a fost aproape în întregime neglijată de comitetul executiv al sfațului popular raional. Din această cauză, unele sfațuri populare comunale au lucrat la vola întâmplării în ceea ce privește înlocuirea documentației, mulțumindu-se să copieze din registrul sfațului popular numele producătorilor și suprafața pe care o posedă aceștia, fără a ține seama dacă au contractat sau nu cu organizațiile de stat sau cooperatiste. De pildă, Comitetul executiv al Sfațului popular din comuna Conțești n-a trimis lista cu suprafețele contractate, deși știa că are circa 900 de producători în comună care au contractat cu statul cultivarea și livrarea a diferite produse sau plante tehnice și deci trebuie să li se facă reduceri, conform legii, la cotele de colectare. Defectuos și cu întârziere s-a lucrat și în comunele Bujoru, Suhuia, Frumosa, etc.

Comitetul executiv al sfațului popular raional n-a tras concluziile cuvenite din ipisurile care s-au manifestat la impuneri pentru cotele de carne, lapte și lână din anul acesta, fiind în unele comune s-a lucrat în mod birocratic, ajungându-se la situații ca aceea din comuna Petroșani, unde 60 de producători au fost omisi din documentația, sau ca aceea din Zimnicea, unde 35 de producători au fost trecuți de cite două ori. Din cauza întârzierii documentației necesare impunerilor la produsele vegetale, a fost nevoie ca cinci statisticieni din aparatul raional al C.S.C. să se deplaseze în comune pentru a întocmi documentația, lucrare de care răspunde sfațul popular. O mare greutate în fixarea impunerilor la produsele vegetale a constituit-o și faptul că registrele agricole de la sfațurile populare comunale n-au fost în întregime completate. Cu toate că secția agricolă a sfațului popular raional (seful secției, tov. Răpan Constantin) răspunde de această problemă, ca nu s-a interesat ca registrele agricole ale sfațurilor populare comunale să fie completate la timp.

Toate aceste deficiențe și greutatea în înfrizată simțitor efectuarea impunerilor și înminarea obligațiilor. Deși la data de 5 mai completarea și înminarea obligațiilor de predare trebuia terminată, această operațiune a început abia la data de 28 aprilie, într-o serie de comune ca: Piatra, Suhuia, Bujoru. Rezultatele primei zile de înminare a obligațiilor au dovedit încă odată lipsurile grave ale comitetului executiv al sfațului popular raional și ale aparatului C.S.C. în această problemă. Totodată, a reieșit că nici organizațiile de bază de la sate n-au mobilizat pe agitatari să lămurască pe producătorii agricultori că este în interesul lor să prezinte la sediile sfațurilor populare pentru a-și ridica obligațiile de predare, astfel ca să poată fi rezolvate pe loc eventualele obiecții cu privire la documentația ce a stat la baza stabilirii cotelor. La aceasta se adaugă lipsa de răspundere a unor comitete executiv ale sfațurilor populare comunale care s-au mulțumit să rezolve problema completării obligațiilor de predare, anunțându-i pe producătorii în mod cu totul întâmplător să se prezinte la sfațul popular și considerând că în acest fel și-au făcut datoria. Deosebit de grăitor în această privință este exemplul comunei Suhuia, unde în loc să se formeze echipe pregătite din timp, care să meargă la producători și să-i anunțe când să vină la sfațul popular pentru a ridica obligațiile de impunere la cotele de produse vegetale, organele locale s-au mulțumit doar să sune goarna în comună. În celelalte comune, au fost formate cite o echipă sau două, dar și acestea au lucrat mai mult la întâmplare.

Alături de comitetul executiv al sfațului popular raional răspunderea acestei situații grave revine impunericomitetului raional al C.S.C., Gheorghe Pirlitu, care n-a luat din timp măsuri pentru a asigura desfășurarea în bune condiții a lucrărilor de impunere. De altfel, sînt nenumerabile cazurile cînd impunericomitetul C.S.C. a dat dovadă de lipsă de interes față de bunul mers al colectivităților, de delăsare în muncă. Aceasta a făcut ca el să-și pierdă autoritatea, munca să se desfășoare în mod dezorganizat, iar sarcinile să nu fie îndeplinite.

Organele locale de partid și de stat din raionul Zimnicea au datorat să lichideze neîntîrziat lipsurile manifestate în problema colectărilor, să asigure o mai bună și mai operativă desfășurare a muncii pentru terminarea impunerilor și înminarea obligațiilor de predare la produsele vegetale.

Comitetul executiv al sfațului popular raional și organele C.S.C. au datorat să asigure îndrumarea și controlul necesare rezolvării în bune condiții în toate comunele a acestei sarcini de mare însemnătate economică și politică.

La rîndul său, comitetul raional de partid trebuie să îndrume și să sprijine în mult mai mare măsură decît pînă acum organele de stat din raion pentru terminarea neîntîrziată a acțiunii de înminare a obligațiilor de predare la produsele vegetale — condiție de bază a îndeplinirii integrale și la timp a planului de colectări.

Sarcini de cinste și răspundere ale asociației sportive „Recolta”

Asociația „Recolta” a luat ființă în primăvara anului trecut, avînd menirea de a atrage la o activitate sportivă organizată și multilaterală masele de oameni ai muncii de la sate. Prin activitatea sa, ea contribuie la educarea patriotică și la călăirea fizică a tineretului din rîndul țărănimii muncitoare, precum și la dezvoltarea continuă a mișcării sportive din țara noastră.

În cadrul acestei asociații s-au creat, pînă acum, peste 1400 colective sportive — pe lîngă S.M.T., gospodării colective, gospodării de stat și cămine culturale — care cuprind aproximativ 57.000 membri. O bună parte din colectivele sportive s-așezate au fost înzestrate cu materiale și echipamente sportive.

Interesul crescînd pentru sport al tinerilor țărani muncitori se oglîndește în faptul că numai în cîteva luni ale anului trecut au fost amenajate în diferite comune și sate — prin muncă voluntară și din resurse locale — peste 200 terenuri sportive. Numeroși tineri țărani muncitori din regiunea Stalin au confecționat în perioada de iarnă 421 perechi saloțuri și 111 săniute, iar alții, din regiunea Birlad, au confecționat 410 săniute. De asemenea, în regiunile Suceava, Iași, Constanța, Regiunea Autonomă Maghiară, membri ai colectivelor sportive sătești și-au confecționat săniute, saloțuri, patine, jocuri de șah, pentru a putea participa la diferite întreceri.

Un succes al asociației „Recolta” în domeniul educării politice a sportivilor îl constituie faptul că în regiunile Oradea și Suceava au fost constituite brigăzi de producție alcătuite din sportivi într-o serie de unități ale sectorului socialist din agricultură.

Multe colective sportive sătești desfășoară o rodnică activitate de antrenare a maselor la practicarea diferitelor ramuri de sport, obținînd rezultate bune. De pildă, colecivul sportiv de la gospodăria de stat Salonta, regiunea Oradea, numără în prezent peste 700 membri care practică atletismul, voleiul, jocul de șah, de popice etc. Dintre membrii colecivului sportiv de la S.M.T.-Tilgheș, raionul Albed, 80 au devenit purtători ai insignei complexului G.M.A. Colective frunțușe ale asociației „Recolta” sînt și cele de la gospodăria colectivă Receaș, regiunea Timișoara, gospodăria de stat Hălăucești, regiunea Iași, S.M.T.-Carei și altele.

Activitatea de pînă acum a asociației „Recolta” a contribuit în însemnată măsură la dezvoltarea mișcării sportive în rîndurile țărănimii muncitoare. Rezultatele obținute sînt însă departe de a fi mulțumitoare. Cu prilejul competițiilor sportive populare desfășurate în ultimul timp, a ieșit la iveală faptul că comunele și satele

patriei noastre sînt adevărate lăzvoare de cadru sportive cu mari posibilități de progres. Aceste cadre trebuie antrenate la o activitate sportivă continuă, multilaterală; este necesar să li se creeze condiții favorabile pentru ridicarea nivelului lor tehnico-sportiv.

O sarcină de seamă a conducerii asociației „Recolta” este aceea de a-și spori eforturile în vederea consolidării colectivelor existente și a creării unor noi colective sportive în comune și sate. Cea mai mare atenție trebuie acordată formării de colective sportive puternice, active, pe lîngă unitățile din sectorul socialist al agriculturii. Pentru dezvoltarea continuă a activității sportive la sate, pentru a asigura ridicarea nivelului tehnic al sportivilor din colectivele sătești, este necesară sporirea numărului de antrenori și instructori sportivi.

Asociația „Recolta” are datorită de a îndruma îndeaproape activitatea tuturor colectivelor pe care le cuprinde și, îndeosebi, de a veghea ca la conducerea lor să nu se strecoare elemente dumsănoase.

O îndatorire de cea mai mare însemnătate a asociației „Recolta” este aceea de a populariza neîncetat sportul nostru național — oină. De asemenea trebuie acordată mai multă atenție practicării înotului, atletismului, gimnasticii și jocului de șah, iar în perioada de iarnă — schiului.

Din partea C.C.P.S. și a organelor sale regionale și raionale se cere un permanent și sistematic sprijin pentru buna organizare și desfășurare a activității sportive a colectivelor din cadrul acestei asociații. Organele de conducere ale activității sportive să-și facă un titlu de cinste din acordarea unui sprijin cit mai activ competițiilor populare „Spartachieda Satelor”, care va începe la 23 mai.

Dezvoltarea activității sportive în rîndurile țărănimii muncitoare este condiționată și de lărgirea permanentă a numărului bazelor sportive de la sate și comune, de sprijinirea colectivelor sportive sătești în vederea amenajării de noi terenuri, săli, bazine etc.

Totodată, conducerea asociației „Recolta” trebuie să stimuleze inițiativele colectivelor care au început să amenajeze cu mijloace proprii terenuri, săli, bazine și să-și confecționeze materiale sportive.

Un rol important în munca de antrenare a tineretului muncitor de la sate în activitatea sportivă revine organizației U.T.M.

Organizațiile de partid de la sate au datorită să acorde mai multă atenție dezvoltării activității sportive a tinerilor țărani muncitori, contribuind astfel la educarea unui tineret sănătos, viguros, luptător plin de energie pentru înflorirea patriei.

Muzeul Revoluției al U.R.S.S.

de S. KUKANOV

mează mereu cu fermitate și consecvență politică pații, proclamată acum treizeci și șase de ani. Evenimentele din zilele noastre constituie încă o dovadă a dorinței poporului sovietic de a vedea pacea triumfînd în lumea întreagă.

Nu fără emoții cîlești comunicatul Sovietului Comisarilor Poporului din 18 Ianuarie 1918, semnat de Lenin: „Din cauza unor condiții tehnice, rația de pine va putea fi marită la jumătate de funt abia la 21 Ianuarie; în zilele de 19 și 20 se va distribui ca și pînă acum, adică un sfer de funt”. Poporul care știa pentru ce lupta, și îndurat totuși — lipsuri, foamete; și însușit de partid, a învins toate obstacolele în lupta pentru un viitor fericit. Astăzi, acest viitor este realitate, este viața fericită a oamenilor sovietici.

Muzeul cuprinde săli dedicate unor amintiri epoci istorice. Obiectele expuse într-una din săli oglîndesc situația economică și politică a Rusiei de la sfîrșitul secolului trecut și de la începutul secolului actual. Ală sălă evocă prima revoluție burgheză-democratică din Rusia. Documentele și obiectele din alte săli sînt dedicate perioadei de luptă împotriva reacțiunii stălpiniste, anilor de avînt revoluționar ce au urmat, războiului imperialist și revoluției burghez-democratice din februarie. În ultimele două săli, vizitatorul poate urmări cum s-a desfășurat pregătirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și cum lupta poporului sovietic pentru construirea societății comuniste.

Muzeul Revoluției are două filiale la Moscova: muzeul de istorie a revoluției „Krasnaia Presnia” (în clădirea unde se afla în decembrie 1917 comitetul revoluționar-militar al raionului Presnia) și muzeul „Tipografia ilegală a C. C. al P.M.S.D.R. (b) în anii 1905—1906”, care arată cum se tipărea presa ilegală bolșevică în acea perioadă.

Din an în an muzeul se completează cu noi materiale și documente, se înființează noi secții. Astăzi se fost create în ultimul timp secțiile care înfățișează lupta oamenilor sovietici pentru refacerea economiei naționale a țării după războiul civil, pentru industrializarea socialistă, pentru colectivizarea agriculturii etc.

Muzeul Revoluției al U.R.S.S. se bucură de o mare popularitate, fiind cunoscut și peste hotare. În decurs de un sfert de veac, muzeul a fost vizitat de 13 milioane de oameni. Cărțile de impresii cuprind rînduri emoționante, ce exprimă recunoștința a nenumărați vizitatori față de partidul comunist și guvernul sovietic, care prin înființarea acestui minunat muzeu le-a înlesnit să cunoască mărețul drum de luptă revoluționar al poporului sovietic.

Numeroși vizitatori ai capitalei sovietice, dar și mulți dintre moscovitii, trecînd pe strada Gorki, își îndreaptă privirile spre o casă frumoasă în stil vechi rusec: este muzeul Revoluției al U.R.S.S. Clădirea aceasta o vizitează zilnic sute de oameni care vin aici să vadă obiectele expuse, să cunoască documentele istorice ce oglîndesc lupta glorioasă dusă de muncitorii și țărăni din Rusia sub conducerea partidului comunist.

Se împlinesc 30 de ani de la deschiderea Muzeului Revoluției al U.R.S.S. El și-a deschis porțile în mai 1924, în urma unei hotărâri a Prezidiului Comitetului Central Executiv al U.R.S.S., pe baza expoziției „Moscow Rosie” care funcționase pînă atunci. La înzestrarea muzeului au participat mii de oameni: muncitori, ostași ai gărzilor roșii, partizani, care au trimis aici documente păstrate de ei, amintiri, diferite obiecte, tot ce constituia o mărturie a luptei eroice a clasei muncitoare împotriva autocrăției țariste, pentru libertate și fericire.

Astăzi Muzeul Revoluției este una din cele mai mari instituții de educație politică din U.R.S.S., reprezentînd totodată un monument ridicat istoriei mișcării revoluționare din Rusia. Aci, vizitatorul are posibilitatea să facă cunoștință cu paginile de glorie nepieritoare din istoria luptei revoluționare din Rusia, a construirii societății socialiste în U.R.S.S., a mișcării muncitorești internaționale, a luptei partidelor comuniste frașetrile.

În muzeu se găsesc peste 400.000 de obiecte expuse, dintre care peste 30.000 se referă la perioada Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a războiului civil. Un mare număr de documente vorbesc despre viața și activitatea revoluționară a lui V. I. Lenin, întemeietorul Partidului Comunist al Statului Sovietic, a lui I. V. Stalin, continuatorul operei sale, și a tovarășilor lor de luptă.

În sălile muzeului domnește liniște. De la un stand la altul trece cu pași rari un grup de vizitatori. Se aude povestirea emoționantă a ghidului. Într-un colț, cîteva elevi stau aplecate în lăcere asupra unei căie albstru. Este o ediție ilegală a „Memoriilor de primăvară” ale lui Maxim Gorki, apărute în anul 1901. Iată cîteva numere îngăbenite ale ziarului „Iskra”. Tinărul care le cercetează nu-și poate desprinde privirea de la aceste pagini atât de scumpe! El scoate creionul și face noțte în carnetul său.

Un vizitator mai în vîrstă, cîrunt, cercetează cu atenție armele gărzilor muncitorești. Poate că a luptat și el în acel neuitat an 1905 împotriva jandarmilor, pentru o orînduire nouă, pentru libertate.

Iată vestitul decret asupra păcii, scris de mina lui Lenin. Din primele zile ale Puterii Sovietice, Guvernul U.R.S.S. ur-

Munca de îndrumare și control a comitetelor executiv ale sfațurilor populare comunale a fost aproape în întregime neglijată de comitetul executiv al sfațului popular raional. Din această cauză, unele sfațuri populare comunale au lucrat la vola întâmplării în ceea ce privește înlocuirea documentației, mulțumindu-se să copieze din registrul sfațului popular numele producătorilor și suprafața pe care o posedă aceștia, fără a ține seama dacă au contractat sau nu cu organizațiile de stat sau cooperatiste. De pildă, Comitetul executiv al Sfațului popular din comuna Conțești n-a trimis lista cu suprafețele contractate, deși știa că are circa 900 de producători în comună care au contractat cu statul cultivarea și livrarea a diferite produse sau plante tehnice și deci trebuie să li se facă reduceri, conform legii, la cotele de colectare. Defectuos și cu întârziere s-a lucrat și în comunele Bujoru, Suhuia, Frumosa, etc.

Comitetul executiv al sfațului popular raional n-a tras concluziile cuvenite din ipisurile care s-au manifestat la impuneri pentru cotele de carne, lapte și lână din anul acesta, fiind în unele comune s-a lucrat în mod birocratic, ajungându-se la situații ca aceea din comuna Petroșani, unde 60 de producători au fost omisi din documentația, sau ca aceea din Zimnicea, unde 35 de producători au fost trecuți de cite două ori. Din cauza întârzierii documentației necesare impunerilor la produsele vegetale, a fost nevoie ca cinci statisticieni din aparatul raional al C.S.C. să se deplaseze în comune pentru a întocmi documentația, lucrare de care răspunde sfațul popular. O mare greutate în fixarea impunerilor la produsele vegetale a constituit-o și faptul că registrele agricole de la sfațurile populare comunale n-au fost în întregime completate. Cu toate că secția agricolă a sfațului popular raional (seful secției, tov. Răpan Constantin) răspunde de această problemă, ca nu s-a interesat ca registrele agricole ale sfațurilor populare comunale să fie completate la timp.

Toate aceste deficiențe și greutatea în înfrizată simțitor efectuarea impunerilor și înminarea obligațiilor. Deși la data de 5 mai completarea și înminarea obligațiilor de predare trebuia terminată, această operațiune a început abia la data de 28 aprilie, într-o serie de comune ca: Piatra, Suhuia, Bujoru. Rezultatele primei zile de înminare a obligațiilor au dovedit încă odată lipsurile grave ale comitetului executiv al sfațului popular raional și ale aparatului C.S.C. în această problemă. Totodată, a reieșit că nici organizațiile de bază de la sate n-au mobilizat pe agitatari să lămurască pe producătorii agricultori că este în interesul lor să prezinte la sediile sfațurilor populare pentru a-și ridica obligațiile de predare, astfel ca să poată fi rezolvate pe loc eventualele obiecții cu privire la documentația ce a stat la baza stabilirii cotelor. La aceasta se adaugă lipsa de răspundere a unor comitete executiv ale sfațurilor populare comunale care s-au mulțumit să rezolve problema completării obligațiilor de predare, anunțându-i pe producătorii în mod cu totul întâmplător să se prezinte la sfațul popular și considerînd că în acest fel și-au făcut datoria. Deosebit de grăitor în această privință este exemplul comunei Suhuia, unde în loc să se formeze echipe pregătite din timp, care să meargă la producători și să-i anunțe cînd să vină la sfațul popular pentru a ridica obligațiile de impunere la cotele de produse vegetale, organele locale s-au mulțumit doar să sune goarna în comună. În celelalte comune, au fost formate cite o echipă sau două, dar și acestea au lucrat mai mult la întâmplare.

Alături de comitetul executiv al sfațului popular raional răspunderea acestei situații grave revine impunericomitetului raional al C.S.C., Gheorghe Pirlitu, care n-a luat din timp măsuri pentru a asigura desfășurarea în bune condiții a lucrărilor de impunere. De altfel, sînt nenumerabile cazurile cînd impunericomitetul C.S.C. a dat dovadă de lipsă de interes față de bunul mers al colectivităților, de delăsare în muncă. Aceasta a făcut ca el să-și pierdă autoritatea, munca să se desfășoare în mod dezorganizat, iar sarcinile să nu fie îndeplinite.

Organele locale de partid și de stat din raionul Zimnicea au datorat să lichideze neîntîrziat lipsurile manifestate în problema colectărilor, să asigure o mai bună și mai operativă desfășurare a muncii pentru terminarea impunerilor și înminarea obligațiilor de predare la produsele vegetale.

Comitetul executiv al sfațului popular raional și organele C.S.C. au datorat să asigure îndrumarea și controlul necesare rezolvării în bune condiții în toate comunele a acestei sarcini de mare însemnătate economică și politică.

La rîndul său, comitetul raional de partid trebuie să îndrume și să sprijine în mult mai mare măsură decît pînă acum organele de stat din raion pentru terminarea neîntîrziată a acțiunii de înminare a obligațiilor de predare la produsele vegetale — condiție de bază a îndeplinirii integrale și la timp a planului de colectări.

Asociația „Recolta” a luat ființă în primăvara anului trecut, avînd menirea de a atrage la o activitate sportivă organizată și multilaterală masele de oameni ai muncii de la sate. Prin activitatea sa, ea contribuie la educarea patriotică și la călăirea fizică a tineretului din rîndul țărănimii muncitoare, precum și la dezvoltarea continuă a mișcării sportive din țara noastră.

În cadrul acestei asociații s-au creat, pînă acum, peste 1400 colective sportive — pe lîngă S.M.T., gospodării colective, gospodării de stat și cămine culturale — care cuprind aproximativ 57.000 membri. O bună parte din colectivele sportive s-așezate au fost înzestrate cu materiale și echipamente sportive.

Interesul crescînd pentru sport al tinerilor țărani muncitori se oglîndește în faptul că numai în cîteva luni ale anului trecut au fost amenajate în diferite comune și sate — prin muncă voluntară și din resurse locale — peste 200 terenuri sportive. Numeroși tineri țărani muncitori din regiunea Stalin au confecționat în perioada de iarnă 421 perechi saloțuri și 111 săniute, iar alții, din regiunea Birlad, au confecționat 410 săniute. De asemenea, în regiunile Suceava, Iași, Constanța, Regiunea Autonomă Maghiară, membri ai colectivelor sportive sătești și-au confecționat săniute, saloțuri, patine, jocuri de șah, pentru a putea participa la diferite întreceri.

Un succes al asociației „Recolta” în domeniul educării politice a sportivilor îl constituie faptul că în regiunile Oradea și Suceava au fost constituite brigăzi de producție alcătuite din sportivi într-o serie de unități ale sectorului socialist din agricultură.

Multe colective sportive sătești desfășoară o rodnică activitate de antrenare a maselor la practicarea diferitelor ramuri de sport, obținînd rezultate bune. De pildă, colecivul sportiv de la gospodăria de stat Salonta, regiunea Oradea, numără în prezent peste 700 membri care practică atletismul, voleiul, jocul de șah, de popice etc. Dintre membrii colecivului sportiv de la S.M.T.-Tilgheș, raionul Albed, 80 au devenit purtători ai insignei complexului G.M.A. Colective frunțușe ale asociației „Recolta” sînt și cele de la gospodăria colectivă Receaș, regiunea Timișoara, gospodăria de stat Hălăucești, regiunea Iași, S.M.T.-Carei și altele.

Activitatea de pînă acum a asociației „Recolta” a contribuit în însemnată măsură la dezvoltarea mișcării sportive în rîndurile țărănimii muncitoare. Rezultatele obținute sînt însă departe de a fi mulțumitoare. Cu prilejul competițiilor sportive populare desfășurate în ultimul timp, a ieșit la iveală faptul că comunele și satele

patriei noastre sînt adevărate lăzvoare de cadru sportive cu mari posibilități de progres. Aceste cadre trebuie antrenate la o activitate sportivă continuă, multilaterală; este necesar să li se creeze condiții favorabile pentru ridicarea nivelului lor tehnico-sportiv.

O sarcină de seamă a conducerii asociației „Recolta” este aceea de a-și spori eforturile în vederea consolidării colectivelor existente și a creării unor noi colective sportive în comune și sate. Cea mai mare atenție trebuie acordată formării de colective sportive puternice, active, pe lîngă unitățile din sectorul socialist al agriculturii. Pentru dezvoltarea continuă a activității sportive la sate, pentru a asigura ridicarea nivelului tehnic al sportivilor din colectivele sătești, este necesară sporirea numărului de antrenori și instructori sportivi.

Asociația „Recolta” este datorită de a îndruma îndeaproape activitatea tuturor colectivelor pe care le cuprinde și, îndeosebi, de a veghea ca la conducerea lor să nu se strecoare elemente dumsănoase.

O îndatorire de cea mai mare însemnătate a asociației „Recolta” este aceea de a populariza neîncetat sportul nostru național — oină. De asemenea trebuie acordată mai multă atenție practicării înotului, atletismului, gimnasticii și jocului de șah, iar în perioada de iarnă — schiului.

Din partea C.C.P.S. și a organelor sale regionale și raionale se cere un permanent și sistematic sprijin pentru buna organizare și desfășurare a activității sportive a colectivelor din cadrul acestei asociații. Organele de conducere ale activității sportive să-și facă un titlu de cinste din acordarea unui sprijin cit mai activ competițiilor populare „Spartachieda Satelor”, care va începe la 23 mai.

Dezvoltarea activității sportive în rîndurile țărănimii muncitoare este condiționată și de lărgirea permanentă a numărului bazelor sportive de la sate și comune, de sprijinirea colectivelor sportive sătești în vederea amenajării de noi terenuri, săli, bazine etc.

Totodată, conducerea asociației „Recolta” trebuie să stimuleze inițiativele colectivelor care au început să amenajeze cu mijloace proprii terenuri, săli, bazine și să-și confecționeze materiale sportive.

Un rol important în munca de antrenare a tineretului muncitor de la sate în activitatea sportivă revine organizației U.T.M.

Organizațiile de partid de la sate au datorită să acorde mai multă atenție dezvoltării activității sportive a tinerilor țărani muncitori, contribuind astfel la educarea unui tineret sănătos, viguros, luptător plin de energie pentru înflorirea patriei.

Numeroși vizitatori ai capitalei sovietice, dar și mulți dintre moscovitii, trecînd pe strada Gorki, își îndreaptă privirile spre o casă frumoasă în stil vechi rusec: este muzeul Revoluției al U.R.S.S. Clădirea aceasta o vizitează zilnic sute de oameni care vin aici să vadă obiectele expuse, să cunoască documentele istorice ce oglîndesc lupta glorioasă dusă de muncitorii și țărăni din Rusia sub conducerea partidului comunist.

Se împlinesc 30 de ani de la deschiderea Muzeului Revoluției al U.R.S.S. El și-a deschis porțile în mai 1924, în urma unei hotărâri a Prezidiului Comitetului Central Executiv al U.R.S.S., pe baza expoziției „Moscow Rosie” care funcționase pînă atunci. La înzestrarea muzeului au participat mii de oameni: muncitori, ostași ai gărzilor roșii, partizani, care au trimis aici documente păstrate de ei, amintiri, diferite obiecte, tot ce constituia o mărturie a luptei eroice a clasei muncitoare împotriva autocrăției țariste, pentru libertate și fericire.

Astăzi Muzeul Revoluției este una din cele mai mari instituții de educație politică din U.R.S.S., reprezentînd totodată un monument ridicat istoriei mișcării revoluționare din Rusia. Aci, vizitatorul are posibilitatea să facă cunoștință cu paginile de glorie nepieritoare din istoria luptei revoluționare din Rusia, a construirii societății socialiste în U.R.S.S., a mișcării muncitorești internaționale, a luptei partidelor comuniste frașetrile.

În muzeu se găsesc peste 400.000 de obiecte expuse, dintre care peste 30.000 se referă la perioada Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a războiului civil. Un mare număr de documente vorbesc despre viața și activitatea revoluționară a lui V. I. Lenin, întemeietorul Partidului Comunist al Statului Sovietic, a lui I. V. Stalin, continuatorul operei sale, și a tovarășilor lor de luptă.

În sălile muzeului domnește liniște. De la un stand la altul trece cu pași rari un grup de vizitatori. Se aude povestirea emoționantă a ghidului. Într-un colț, cîteva elevi stau aplecate în lăcere asupra unei căie albstru. Este o ediție ilegală a „Memoriilor de primăvară” ale lui Maxim Gorki, apărute în anul 1901. Iată cîteva numere îngăbenite ale ziarului „Iskra”. Tinărul care le cercetează nu-și poate desprinde privirea de la aceste pagini atât de scumpe! El scoate creionul și face noțte în carnetul său.

Un vizitator mai în vîrstă, cîrunt, cercetează cu atenție armele gărzilor muncitorești. Poate că a luptat și el în acel neuitat an 1905 împotriva jandarmilor, pentru o orînduire nouă, pentru libertate.

Iată vestitul decret asupra păcii, scris de mina lui Lenin. Din primele zile ale Puterii Sovietice, Guvernul U.R.S.S. ur-

Numeroși vizitatori ai capitalei sovietice, dar și mulți dintre moscovitii, trecînd pe strada Gorki, își îndreaptă privirile spre o casă frumoasă în stil vechi rusec: este muzeul Revoluției al U.R.S.S. Clădirea aceasta o vizitează zilnic sute de oameni care vin aici să vadă obiectele expuse, să cunoască documentele istorice ce oglîndesc lupta glorioasă dusă de muncitorii și țărăni din Rusia sub conducerea partidului comunist.

Se împlinesc 30 de ani de la deschiderea Muzeului Revoluției al U.R.S.S. El și-a deschis porțile în mai 1924, în urma unei hotărâri a Prezidiului Comitetului Central Executiv al U.R.S.S., pe baza expoziției „Moscow Rosie” care funcționase pînă atunci. La înzestrarea muzeului au participat mii de oameni: muncitori, ostași ai gărzilor roșii, partizani, care au trimis aici documente păstrate de ei, amintiri, diferite obiecte, tot ce constituia o mărturie a luptei eroice a clasei muncitoare împotriva autocrăției țariste, pentru libertate și fericire.

Astăzi Muzeul Revoluției este una din cele mai mari instituții de educație politică din U.R.S.S., reprezentînd totodată un monument ridicat istoriei mișcării revoluționare din Rusia. Aci, vizitatorul are posibilitatea să facă cunoștință cu paginile de glorie nepieritoare din istoria luptei revoluționare din Rusia, a construirii societății socialiste în U.R.S.S., a mișcării muncitorești internaționale, a luptei partidelor comuniste frașetrile.

În muzeu se găsesc peste 400.000 de obiecte expuse, dintre care peste 30.000 se referă la perioada Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a războiului civil. Un mare număr de documente vorbesc despre viața și activitatea revoluționară a lui V. I. Lenin, întemeietorul Partidului Comunist al Statului Sovietic, a lui I. V. Stalin, continuatorul operei sale, și a tovarășilor lor de luptă.

În sălile muzeului domnește liniște. De la un stand la altul trece cu pași rari un grup de vizitatori. Se aude povestirea emoționantă a ghidului. Într-un colț, cîteva elevi stau aplecate în lăcere asupra unei căie albstru. Este o ediție ilegală a „Memoriilor de primăvară” ale lui Maxim Gorki, apărute în anul 1901. Iată cîteva numere îngăbenite ale ziarului „Iskra”. Tinărul care le cercetează nu-și poate desprinde privirea de la aceste pagini atât de scumpe! El scoate creionul și face noțte în carnetul său.

Un vizitator mai în vîrstă, cîrunt, cercetează cu atenție armele gărzilor muncitorești. Poate că a luptat și el în acel neuitat an 1905 împotriva jandarmilor, pentru o orînduire nouă, pentru libertate.

Iată vestitul decret asupra păcii, scris de mina lui Lenin. Din primele zile ale Puterii Sovietice, Guvernul U.R.S.S. ur-

Munca de îndrumare și control a comitetelor executiv ale sfațurilor populare comunale a fost aproape în întregime neglijată de comitetul executiv al sfațului popular raional. Din această cauză, unele sfațuri populare comunale au lucrat la vola întâmplării în ceea ce privește înlocuirea documentației, mulțumindu-se să copieze din registrul sfațului popular numele producătorilor și suprafața pe care o posedă aceștia, fără a ține seama dacă au contractat sau nu cu organizațiile de stat sau cooperatiste. De pildă, Comitetul executiv al Sfațului popular din comuna Conțești n-a trimis lista cu suprafețele contractate, deși știa că are circa 900 de producători în comună care au contractat cu statul cultivarea și livrarea a diferite produse sau plante tehnice și deci trebuie să li se facă reduceri, conform legii, la cotele de colectare. Defectuos și cu întârziere s-a lucrat și în comunele Bujoru, Suhuia, Frumosa, etc.

Comitetul executiv al sfațului popular raional n-a tras concluziile cuvenite din ipisurile care s-au manifestat la impuneri pentru cotele de carne, lapte și lână din anul acesta, fiind în unele comune s-a lucrat în mod birocratic, ajungându-se la situații ca aceea din comuna Petroșani, unde 60 de producători au fost omisi din documentația, sau ca aceea din Zimnicea, unde 35 de producători au fost trecuți de cite două ori. Din cauza întârzierii documentației necesare impunerilor la produsele vegetale, a fost nevoie ca cinci statisticieni din aparatul raional al C.S.C. să se deplaseze în comune pentru a întocmi documentația, lucrare de care răspunde sfațul popular. O mare greutate în fixarea impunerilor la produsele vegetale a constituit-o și faptul că registrele agricole de la sfațurile populare comunale n-au fost în întregime completate. Cu toate că secția agricolă a sfațului popular raional (seful secției, tov. Răpan Constantin) răspunde de această problemă, ca nu s-a interesat ca registrele agricole ale sfațurilor populare comunale să fie completate la timp.

Toate aceste deficiențe și greutatea în înfrizată simțitor efectuarea impunerilor și înminarea obligațiilor. Deși la data de 5 mai completarea și înminarea obligațiilor de predare trebuia terminată, această operațiune a început abia la data de 28 aprilie, într-o serie de comune ca: Piatra, Suhuia, Bujoru. Rezultatele primei zile de înminare a obligațiilor au dovedit încă odată lipsurile grave ale comitetului executiv al sfațului popular raional și ale aparatului C.S.C. în această problemă. Totodată, a reieșit că nici organizațiile de bază de la sate n-au mobilizat pe agitatari să lămurască pe producătorii agricultori că este în interesul lor să prezinte la sediile sfațurilor populare pentru a-și ridica obligațiile de predare, astfel ca să poată fi rezolvate pe loc eventualele obiecții cu privire la documentația ce a stat la baza stabilirii cotelor. La aceasta se adaugă lipsa de răspundere a unor comitete executiv ale sfațurilor populare comunale care s-au mulțumit să rezolve problema completării obligațiilor de predare, anunțându-i pe producătorii în mod cu totul întâmplător să se prezinte la sfațul popular și considerînd că în acest fel și-au făcut datoria. Deosebit de grăitor în această privință este exemplul comunei Suhuia, unde în loc să se formeze echipe pregătite din timp, care să meargă la producători și să-i anunțe cînd să vină la sfațul popular pentru a ridica obligațiile de impunere la cotele de produse vegetale, organele locale s-au mulțumit doar să sune goarna în comună. În celelalte comune, au fost formate cite o echipă sau două, dar și acestea au lucrat mai mult la întâmplare.

Alături de comitetul executiv al sfațului popular raional răspunderea acestei situații grave revine impunericomitetului raional al C.S.C., Gheorghe Pirlitu, care n-a luat din timp măsuri pentru a asigura desfășurarea în bune condiții a lucrărilor de impunere. De altfel, sînt nenumerabile cazurile cînd impunericomitetul C.S.C. a dat dovadă de lipsă de interes față de bunul mers al colectivităților, de delăsare în muncă. Aceasta a făcut ca el să-și pierdă autoritatea, munca să se desfășoare în mod dezorganizat, iar sarcinile să nu fie îndeplinite.

Organele locale de partid și de stat din raionul Zimnicea au datorat să lichideze neîntîrziat lipsurile manifestate în problema colectărilor, să asigure o mai bună și mai operativă desfășurare a muncii pentru terminarea impunerilor și înminarea obligațiilor de predare la produsele vegetale.

Comitetul executiv al sfațului popular raional și organele C.S.C. au datorat să asigure îndrumarea și controlul necesare rezolvării în bune condiții în toate comunele a acestei sarcini de mare însemnătate economică și politică.

La rîndul său, comitetul raional de partid trebuie să îndrume și să sprijine în mult mai mare măsură decît pînă acum organele de stat din raion pentru terminarea neîntîrziată a acțiunii de înminare a obligațiilor de predare la produsele vegetale — condiție de bază a îndeplinirii integrale și la timp a planului de colectări.

Asociația „Recolta” a luat ființă în primăvara anului trecut, avînd menirea de a atrage la o activitate sportivă organizată și multilaterală masele de oameni ai muncii de la sate. Prin activitatea sa, ea contribuie la educarea patriotică și la călăirea fizică a tineretului din rîndul țărănimii muncitoare, precum și la dezvoltarea continuă a mișcării sportive din țara noastră.

În cadrul acestei asociații s-au creat, pînă acum, peste 1400 colective sportive — pe lîngă S.M.T., gospodării colective, gospodării de stat și cămine culturale — care cuprind aproximativ 57.000 membri. O bună parte din colectivele sportive s-așezate au fost înzestrate cu materiale și echipamente sportive.

Interesul crescînd pentru sport al tinerilor țărani muncitori se oglîndește în faptul că numai în cîteva luni ale anului trecut au fost

INCĂ O DATĂ DESPRE PROBLEMA COREEANĂ

Declarația lui V. M. MOLOTOV

făcută la 11 mai 1954 la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

GENEVA 12 (Agerpres). — TASS transmite declarația cu privire la problema coreeană făcută de V. M. Molotov în sedința din 11 mai a conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe.

Domnule președinte, domnilor delegați! Discuțarea problemei coreene la actuala conferință dovedește că există importante divergențe în punctele de vedere asupra rezolvării acestei probleme.

Aici au fost expuse propunerile Republicii Populare Democratice Coreene în problema restabilirii unității Coreei ca stat independent și democratic. Aceste propuneri au fost sprijinite de Republica Populară Chineză și de Uniunea Sovietică. La baza acestor propuneri stă concepția potrivit căreia restabilirea unității Coreei este în primul rând cauza cuceririi în sine, cauza poporului coreean. În conformitate cu aceasta, sint respinse orice încercări de a impune poporului coreean hotărâri inacceptabile pentru el în ce privește organizarea politică și socială a statului coreean. Orice s-ar spune în această privință, guvernul sovietic poate declara cu deplină temei că poziția Republicii Populare Democratice Coreene corespunde principiilor democratismului și totodată corespunde intereselor vitale și drepturilor naționale ale poporului coreean.

La această conferință a mai fost expusă și o altă poziție față de problema coreeană. Ea se reduce la încercarea de a impune poporului coreean hotărâri ilegale adoptate de Adunarea Generală O.N.U. la 7

octombrie 1950, în toată războiului din Coreea. În această hotărâre a Adunării Generale, adoptată în ciuda protestelor Uniunii Sovietice și a unei serii de alte state, care fac parte din Organizația Națiunilor Unite, s-a făcut încercarea de a se sprijini planurile agresive menite să pună în umal Coreea de sud, ci și Coreea de nord sub controlul efectiv al forțelor armate ale S.U.A. Conform acestei hotărâri a Adunării Generale, a fost constituită o „Comisie a O.N.U. pentru unificarea și refacerea Coreei”. Totodată, s-a pus problema asigurării unei așa-numite „situații stabile”, nu numai în Coreea de sud, ci și în „întreaga Coree”, adică s-a făcut încercarea de a se înfăptuiască ocuparea militară a întregii Coreei și de a se justifica extinderea agresiunii americane în Extremul Orient. Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene a protestat cu hotărâre împotriva acestei hotărâri ilegale, care urmărea scopuri de cucerire a Coreei de nord.

Faptul că în prezent aici se insistă din nou pentru traducerea în viață a acestei hotărâri ilegale nu reprezintă decât o încercare de a camufla sub steagul O.N.U. planurile de cucerire a Coreei ale puterilor agresive. Înselând asupra punerii în aplicare a acestei hotărâri ilegale a Adunării Generale, se ține ca în cursul actualelor tratative să se obțină ceea ce nu s-a putut obține prin forță în cursul celor trei ani de război în Coreea.

manenți al Consiliului de Securitate. În cazul de față o însemnată deosebire o are faptul absenței din Consiliul de Securitate a reprezentanților Chinei, ale cărei interese sint afectate atât de nemijlocit de războiul din Coreea. Participarea la hotărârile menționate a reprezentanților gomindanist nu face decât să sublinieze caracterul lor ilegal.

S-au făcut aici referiri la aceste hotărâri ale Consiliului de Securitate pentru a justifica participarea unei serii de state la războiul din Coreea. Dar aceste hotărâri ilegale ale Consiliului de Securitate nu pot fi considerate drept hotărâri ale Organizației Națiunilor Unite. De aceea participarea unei serii de state la războiul din Coreea este doar camuflaj sub steagul Organizației Națiunilor Unite. Acest lucru a fost făcut de Consiliul de Securitate, încălcându-se Carta O.N.U., deoarece cererile agresive americane au avut nevoie de o asemenea camuflaj.

Ulterior, persoane oficiale din S.U.A. au făcut destule declarații în care erau dezvăluite adevăratele motive ale participării S.U.A. la războiul din Coreea. Astfel, cunoscutul general american Van Fleet a declarat în mod fățos în ianuarie 1952: „O Coree coreacă, trebură să se producă, fie aci, fie în orice altă parte a lumii”. El a căutat să justifice participarea S.U.A. la acest război prin faptul că războiul din Coreea a creat o situație în care „uzinele noastre produc din nou în prezent armament într-o cantitate mereu crescândă”. Este absolut evident că războiul din Coreea a ajutat la duocarea politicii de gonă a înarmărilor, iar acest lucru convenea pe deplin cerurilor agresive ale S.U.A.

În decursul anilor 1950—1953, pînă la semnarea armistițiului din Coreea, Organizația Națiunilor Unite a adoptat o serie întreagă de hotărâri în problema coreeană începînd din august 1950, de cînd Uniunea Sovietică a început din nou să participe la ședințele Consiliului de Securitate, a devenit cu neputință camuflarea agresiunii americane din Coreea sub steagul Consiliului de Securitate.

De atunci a fost folosită ca paravan Adunarea Generală a O.N.U., ceea ce a zdruncinat într-o măsură însemnată prestigiul ei internațional.

Trebule să se reamintescă aici și faptul că toate aceste hotărâri ale Consiliului de Securitate și ale Adunării Generale au fost luate fără să se țină seama de interesele poporului coreean și fără participarea la discutarea acestor hotărâri a reprezentanților poporului coreean. Este suficient să spunem că reprezentanții Republicii Populare Democratice Coreene n-au fost nici o singură dată ascultați la O.N.U. cînd s-a examinat problema coreeană.

Printre participanții la războiul împotriva Coreei de nord se numără, în afară de Coreea de sud, 16 state, printre care: Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța, Belgia, Olanda, Canada, Australia, Noua Zeelandă, Uniunea Sud-Africană, Turcia, Columbia, Grecia, Luxemburg, Tailanda, Filipine, Elipina. Enumerarea țării care au participat la războiul din Coreea nu este o simplă listă, ci reprezintă o declarație a colonilor sau sint interesate în menținerea regimului colonial. Nu este întîmplător că la acest război aproape că n-au luat parte țările din Asia. N-au vrut, de pildă, să participe nici unul din statele

asiatice care fac parte din Comunitatea britanică. În ceea ce privește unele țări din Asia, care au participat totuși la acest război, este lesne de văzut că acestea se referă la acele țări care în fapt nu se bucură încă de un minim de independență și de neamănare în acțiunile lor sau se află într-o dependență înrobitoare de principalele state agresive.

Faptele arată că trupele care au invadat teritoriul Coreei de nord auveau doar firma Organizației Națiunilor Unite. În realitate însă trupele străine care au participat la războiul împotriva Coreei de nord au fost alcătuite în proporție de cel puțin 9/10 din trupe ale S.U.A. Toate celelalte 1/10 din forțele armate străine care au participat la războiul din Coreea, participau la el servind doar ca o camuflaj al agresiunii americane în Coreea. Din această se vede de asemenea că în revine principalele răspunderi pentru caracterul excepțional de crunt, barbar și inuman de duocă a războiului; în legătură cu acesta s-a fost citate în timpul lor fapte atât de numeroase. Acest lucru nu micșorează însă răspunderea celorlalte state care au participat la aventura din Coreea.

Nu putem trece cu vederea nici faptele care se referă deja la perioada de după încheierea armistițiului în Coreea. După cum se știe, imediat după încheierea armistițiului au început tratative între S.U.A. și Coreea de sud cu privire la încheierea unui tratat militar. Acest tratat a fost semnat la 1 octombrie 1953 sub numirea de „Tratat cu privire la apărarea mutuală între S.U.A. și Republica Coreeană”. Dar este limpede pentru oricine că semnificarea acestui acord militar consistă nu în asigurarea „apărării mutuale” a Coreei de sud și a Statelor Unite ale Americii, ci în creșterea diferitelor. Prin acest acord, cererile agresive americane vor să asigure încă un cap de pod militar pentru a amenința și pe viitor atât Coreea de nord cât și Republica Populară Chineză. Acest tratat este în prezent unul din principalele obstacole în calea unificării Coreei de sud și Coreei de nord.

Încheind cu Coreea de sud un tratat „cu privire la apărarea mutuală”, S.U.A. n-au mai încercat să se camuflizeze sub steagul Organizației Națiunilor Unite. Ele au acționat de astă dată în așa fel încît să aibă mîna cît mai liberă în caz că se va considera indicată începerea unei noi agresiuni în Peninsula coreeană.

Care sint concluziile ce pot fi trase în privința Organizației Națiunilor Unite din faptele referitoare la războiul din Coreea? Aceste concluzii sint clare.

Ca urmare a unei serii de acțiuni ilegale din partea Consiliului de Securitate și a Adunării Generale, Organizația Națiunilor Unite a alunecat pe poziția unei părți beligerante în Coreea. În fapt, steagul O.N.U. a fost folosit aici doar pentru camuflarea agresiunii americane. În ochii popoarelor din întreaga lume, transformarea Organizației Națiunilor Unite într-o parte beligerantă a făcut să scadă mult prestigiul acestei organizații internaționale. În situația creată, Organizația Națiunilor Unite s-a privat de posibilitatea de a acționa ca un organ internațional nepartinitor și nu mai poate îndeplini funcțiuni obiective în rezolvarea problemei coreene.

II.

Sarcinile conferinței de la Geneva

După cum se știe, armistițiul din Coreea a fost realizat din inițiativa guvernelor Republicii Populare Democratice Coreene și Republicii Populare Chineză. Această inițiativă a fost sprijinită în mod activ de Uniunea Sovietică.

Dar chiar după încheierea armistițiului Organizația Națiunilor Unite, din cauza presiunilor exercitate asupra ei de către S.U.A., și-a pierdut din vedere necesitatea îndeplinirii hotărârilor Adunării Generale în problema coreeană, adoptate la 7 octombrie 1950, în toată agresiunii americane în Coreea. Totodată, se trece sub tăcere semnificarea acestor hotărâri a Adunării Generale, al cărei caracter legal l-am mai arătat.

În baza hotărârii Adunării Generale din 7 octombrie 1950 a fost creată o nouă Comisie O.N.U., alcătuită din reprezentanți ai unor state care sint în majoritatea lor participante la agresiunea americană în Coreea. Acest lucru se vede din faptul că Comisia, alcătuită din șapte membri, include următoarele cinci state: Australia, Olanda, Turcia, Tailanda și Filipine, ale căror trupe au invadat împreună cu trupele americane teritoriul Coreei de nord. Toată această Comisie a fost însărcinată „să întreprindă acțiunile corespunzătoare pentru asigurarea unei situații stabile în întreaga Coree”, inclusiv „înțelegerea alegătorilor”. În această rezoluție a Adunării Generale se arăta direct că această Comisie se va bizui „pe forțele armate ale Națiunilor Unite” aî în Coreea de sud și în Coreea de nord. Semnificarea acestei hotărâri a Adunării Generale este asigurată de faptul că unul din membrii, înțelegătorii delegații care au luat cuvîntul este de a impune întregii Coree, pe calea ocupației militare, regimul lisenmanist sud-coreean.

Acest lucru, după cum se știe, nu s-a putut realiza pe calea forței armate, pe calea unui război agresiv de trei ani. Oare după toate acestea, nu se înțelege că ceea ce nu s-a reușit să se impună poporului coreean prin forță, nu poate fi obținut prin tratative la Geneva? În orice caz, însăși discutarea problemei coreene la conferința de la Geneva ar fi trebuit să convingă de acest lucru pe acela care se prefacă că nu înțelege.

La conferința de la Geneva a fost prezent însă și un alt plan de restabilire a unității Coreei și de reglementare pașnică a întregii probleme coreene. Acest plan a fost prezentat de Republica Populară Democrată Coreeană.

Care este sensul propunerilor Republicii Populare Democratice Coreene? Delegația sovietică consideră necesar să atragă atenția conferinței de la Geneva asupra principalelor aspecte ale proiectului prezentat de Republica Populară Democrată Coreeană, proiect care prevede întreprinderea a trei propuneri principale.

În primul rând, acest proiect prevede necesitatea înținerii unor alegeri generale în Coreea în condițiile exprimării libere a voinței populației întregii Coree. În proiect se prevede că această sarcină trebuie rezolvată de coreeni înșiși, printr-un acord între Coreea de nord și cea de sud, în care

de Securitate, în rezolvarea problemei internaționale care au o mare însemnatate pentru întărirea păcii și securității popoarelor.

O serie de delegații la această conferință manifestă tendința de a reduce lucrurile la ceea ce conferința de la Geneva n-a putut să facă: să se dovedească că este neputințosă cînd a fost vorba de îndeplinirea prevederilor armistițiului. În ciuda acordului cu privire la convocarea unei conferințe politice pentru reglementarea problemei coreene, realizat în condițiile armistițiului, Adunarea Generală O.N.U. n-a putut asigura convocarea acestei conferințe, deoarece hotărârile ei în această problemă n-au corespuns conținutului acordului de armistițiu. Se știe de asemenea că și problema repatrierii libere a prizonierilor de război coreeni și chinezi, așa cum prevede acordul de armistițiu, n-a fost rezolvată nici pînă în prezent.

Adoptarea problemei prezentate în această problemă de Republica Populară Chineză ar corespunde prevederilor acordului internațional respectiv.

Nu mai conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S., care a dat publicității la 18 februarie comunicatul său de la Berlin, a făcut cu puțință convocarea actualei conferințe de la Geneva pentru reglementarea problemei coreene. Delegația sovietică împărtășește în întregime declarația primului ministru al Republicii Populare Chineză, Guo En-lai, că conferința de la Geneva pentru problema coreeană și indochineză n-are legătură cu Organizația Națiunilor Unite. Această conferință se desfășoară în afara cadrului Organizației Națiunilor Unite și nu este legată de vreo hotărâre a Adunării Generale.

Conferința de la Geneva a fost convocată pentru două probleme: reglementarea pașnică a problemei coreene și restabilirea păcii în Indochina. Particularitatea conferinței de la Geneva o constituie faptul discutabil că numai cinci state — Franța, Anglia, S.U.A., R. P. Chineză și U.R.S.S. — participă la discutarea celor două probleme. Acest lucru subliniază răspunderea deosebită a acestor state pentru rezolvarea importantelor probleme menționate. Celelalte state, care asistă la conferința de la Geneva, iau parte la discutarea numai a unei din aceste probleme — fie problema coreeană, fie problema indochineză, ceea ce nu diminuează însemnată participării lor la discutarea problemei respective. Nu pot de aceea să fie justificate încercările delegației create în care delegațiile Franței, Angliei, S.U.A., Republicii Populare Chineză și U.R.S.S. poartă o răspundere deosebită pentru conferința de la Geneva. Asemenea încercări sint cu altă mal neîntemeiate cu cît tocmă Carta Organizației Națiunilor Unite prevede răspunderea deosebită a celor cinci mari puteri, în calitate de membri permanenți al Consiliu-

scop trebuie creată o comisie corespunzătoare pe întreaga Coree, alcătuită din reprezentanții celor două părți ale Coreei.

În al doilea rînd, proiectul R.P.D. Coreene prevede retragerea tuturor trupelor străine din Coreea într-un anumit termen. Proiectul propune retragerea tuturor trupelor străine din Coreea în termen de șase luni. Dar ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, Nam Il, a menționat deja că problema termenului retragerii trupelor străine din Coreea urmează să fie precizată și rezolvată printr-un acord în acest sens. Este de prisos să se mai dovedească justetea propunerii privitoare la retragerea trupelor străine din Coreea înalte de înțelegerea alegerilor libere în întreaga Coree. În condițiile prezentei trupelor străine, care în plus au participat nu de mult la război, nu se poate, firește, să se asigure făplina libertate de exprimare a voinței poporului coreean la alegerea pentru un parlament al întregii Coree care va avea sarcina să formeze guvernul democrat al Coreei Unite. De aci reiese că retragerea trupelor străine trebuie să precedă alegerilor pe întreaga Coree. Pentru a nu amina alegerea pe întreaga Coree, este necesar să se stabilească un termen cît mai scurt posibil pentru aplicarea acestei măsuri.

În al treilea rînd, proiectul R. P. D. Coreene prevede de asemenea ca statele care sint în mod deosebit interesate în asigurarea păcii în Extremul Orient să-și asume obligația de a asigura și pe viitor dezvoltarea pașnică a Coreei. Un asemenea acord între state are o deosebită importanță pentru poporul coreean. El trebuie să preîntîmpine orice încercări de dezlănțuire a unui nou război în Coreea. Întrucît toți participanții la conferință declară că a năzuiesc spre asigurarea dezvoltării pașnice în viitor a Coreei, nu trebuie să existe obstacole de nebiruit pentru realizarea acestui acord. La rîndul său, guvernul sovietic este gata, împreună cu celelalte state, să participe la înfăptuirea acestui sarcini și să-și asume obligațiile corespunzătoare pentru a se asigura dezvoltarea pașnică a Coreei.

Asa dar, proiectul Republicii Populare Democratice Coreene deschide posibilități clare și largi pentru reglementarea definitivă a problemei coreene. El asigură restabilirea unității statului coreean independent pe baze democratice, înlăturarea oricăror presiuni din partea statelor străine asupra treburilor interne ale Coreei și totodată creează condițiile de securitate externă pentru unificarea Coreei într-un stat unit, independent, democrat, în condițiile unei păci trainice și sigure.

Cela mai mare obiectiv îl ea a provocat propunerea R.P.D. Coreene de a se crea o comisie pe întreaga Coree în vederea pregătirii și înținerii alegerilor libere Coree pentru Adunarea Națională a Coreei și în vederea înfăptuirii măsurilor urgente îndreptate spre apropierea economică și culturală între Coreea de nord și de sud. Totodată se ridică obiecțiuni împotriva faptului că o asemenea comisie pe întreaga Coree, alcătuită din reprezentanții Coreei de nord și de sud, să rezolve problemele ce l se vor încredința prin punerea de acord a punctelor de vedere ale celor două părți. Dar a nega necesitatea unei asemenea acord, însemnă a nega însăși posibilitatea unificării Coreei de nord și de sud pe baze democratice și a păși pe calea încercărilor zadarnice de a impune uneia dintre părți voința celeilalte.

Populația Republicii Populare Democratice Coreene a dus o luptă eroică și a făcut uriașe sacrificii apărîndu-și cuceririle democratice. Cine poate crede că Republica Populară Democrată Coreeană poate fi silită să renunțe la drepturile și libertățile sale democratice, lucru care ar fi inevitabil dacă Coreea de nord ar fi subordonată actualului regim sud-coreean.

Prin ce se explică faptul că Republica Populară Democrată Coreeană a fost în stare să ducă o asemenea luptă plină de abnegație împotriva agresiunii străine și a regimului sud-coreean?

Pentru aceasta există temeiuri importante.

După cum se știe, țărănii reprezintă principala masă a populației Coreei. Imediat după eliberarea Coreei de sub jugul colonialistilor japonezi, în fața țărănilor coreeni din nordul țării s-au deschis posibilități de îmbunătățire a modului de viață, de îmbunătățire a condițiilor lor materiale și culturale de trai, posibilități pe care nu le aveau în trecut. În mințile țărănilor din Coreea de nord au trecut pătrunzător foștii moșieri japonezi și ale lacheilor lor coreeni de atunci. Peste 700.000 de gospodării țărănești fără pămînt sau cu puțin pămînt au primit fără plată peste un milion de hectare de pămînt care aparținuseră în trecut colonialiștilor japonezi și lacheilor lor, care au asuprit și rîlnat pe țărani. Constituția Republicii Populare Democratice Coreene a consfințit această importantă cucerire democratică a țărănilor din Coreea de nord.

Cu totul alta a fost situația țărănilor din Coreea de sud. Chiar din datele Comisiei O.N.U. pentru Coreea reiese că, în timpul ocupației japoneze, 40% din pămîntul Coreei de sud aparținuse coterpilor japonezi. Potrivit altor date, ei au deținut suprafețe de pămînt mult mai mar — aproape două treimi, din terenurile Coreei. Dar și după zgornirea militaristilor japonezi, aceste pămînturi din Coreea de sud au trecut în mințile acelor corcui guvernante care în trecut fuseseră în cea mai mare parte aservite japonezilor. De aci referim la principala masă a țărănilor din Coreea de sud, țărani cu gospodării mici și mijlocii n-au avut o situație mai bună decît în trecut nici după zgornirea ocupațiilor japonezi. Nu este greu să se înțeleagă că țărani din Coreea de nord n-au vrut ca asemenea rînduiei să fie extinse din Coreea de sud asupra Coreei de nord.

Instaurarea orînduirii democrat-populare în Coreea de nord a dus la trecerea marilor întreprinderi industriale, care au aparținut în trecut în majoritatea cazurilor ocupațiilor japonezi, în mințile noului stat, la introducerea zilei de muncă de opt ore, la crearea unor condiții economice în care muncitorii și muncitoarele s-au ne teamă de șomaj și foamete și să fie siguri că vor avea asigurate munca și salariul. În timp ce în Coreea de nord au fost create condiții tot mai favorabile pentru îmbunătățirea traiului țărănilor, muncitorilor și intelectualilor, situația oamenilor muncii din Coreea de sud a rămas aceeași ca și în trecut. În condițiile menținerii regimului lisenmanist sud-coreean populația Coreei de sud n-a avut nici un fel de speranțe de îmbunătățire a stării de lucruri.

În condițiile orînduirii democrat-populare, în Coreea de nord au fost aplicate vaste măsuri în domeniul construcției culturale; s-au deschis numeroase școli elementare și medii; au fost înființate 15 instituții de învățămînt superior, lucru care n-a existat deloc în timpul ocupației japoneze. În același timp, în Coreea de sud regimul lisenmanist n-a luat nici un fel de măsuri importante în folosul poporului, nici pe plan economic, nici cultural.

Peate acestea atîtă motive pentru care Republica Populară Democrată Coreeană și-a apărut cu atîta hotărâre și entuziasm cuceririle sale împotriva agresiunii externe. Totodată, faptele sus-amintite dovedesc că populația Coreei de nord nu poate fi silită să renunțe la cuceririle orînduirii democrat-populare și că încercările de extindere a regimului sud-coreean asupra Coreei de nord n-au putut să nu întîmpine o ripostă hotărâtă.

Unde trebuie să caute atunci poporul coreean o cale de ieșire din această situație?

Soluția poate fi găsită în unificarea Coreei pe baze democratice, iar pentru aceasta este necesară crearea unei comisii pe întreaga Coree, alcătuită din reprezentanți ai Coreei de nord și de sud, aleși respectiv de Adunarea Populară Supremă a R.P.D. Coreene și de Adunarea Națională a Republicii Coreene, urmind ca din această comisie să facă parte și reprezentanți ai celor mai mari organizații democratice obștești din Coreea de nord și de sud. Dacă conferința de la Geneva va contribui la realizarea unei înțelegeri cu privire la condițiile unui acord între Coreea de nord și de sud, condiții care să ofere posibilitatea menținerii libertăților democratice inclusiv a celor mai importante cuceriri democratice ale R.P.D. Coreene, și dacă totodată se va considera necesară luarea în considerație a particularităților situației din Coreea de sud, realizarea unei asemenea acord va corespunde atît intereselor poporului coreean cît și năzuințelor celorlalte popoare spre pace și reforme democratice.

Participanții la conferința de la Geneva nu pot uita, de pildă, asemenea fapte cum este discursul lui Kim Son Su, vice-președintele Coreei de sud, care a acuzat pe președintele Li Sin Man și guvernul său de acapararea a puterii, de represiuni politice împotriva Adunării Naționale și care, dîndu-și demisia la 30 martie 1952, a declarat: „Este rușinos să-ți vezi numele figurînd pe lista guvernului birocratic, dictatorial și venal al lui Li Sin Man”.

S-ar putea cita multe fapte din rapoartele diferitelor Comisii O.N.U. pentru Coreea și din numeroasele relații ale preselor necomuniste din diferite țări, care confirmă declarația de mai sus a lui Kim Son Su, declarația unui alt vicepreședinte sud-coreean, Li Si En, precum și declarațiile multor altele persoane, care au arătat că regimul sud-coreean lisenmanist este un regim antipopular, terorist și venal. Și acest regim semnificativ vor să-și impună populației Coreei de nord, care este în seama reforme democratice dezvoltarea culturii naționale, binefacerile libertății poporului! Este absolut evident că asemenea planuri sint irealizabile și trebuie condamnate cu hotărâre de toți adevărații partizani ai păcii și democrației.

III.

Problema coreeană și popoarele Asiei

Atenția popoarelor este atîntită asupra dezbatelor în problema coreeană, care au loc la conferința de la Geneva. Acest lucru trebuie spus în primul rînd despre popoarele Asiei.

Este adevărat că, pînă nu de mult, Coreea s-a aflat sub esuprirea colonială a ocupațiilor japoneze și că această asuprire a durat aproape 40 de ani.

Dar tot atît de adevărat este și faptul că în prezent Coreea nu poate fi privită ca un obiect al politicii unor state străine, deși pînă la guvernarea colonii și s-a instaurat regimul colonial. Poporul coreean ca și multe alte popoare din Asia, a pășit pe calea largă a dezvoltării democratice. Numai oamenii care nu sint în stare să înțeleagă schimbările istorice produse în Asia cred că orînduirea democrat-populară din Coreea de nord ar fi fost impusă de cineva din afară, și nu văd că această nouă orînduire social-politică se bazează pe sprijinul activ al poporului coreean. Această reiese și din faptul că acei care ajută pe coreenii democrați la crearea noul orînduirii sociale în Coreea de nord se bucură de o mare dragoste și de o neamănătată încredere din partea coreenilor largi ale poporului coreean. Cu totul alta este situația în Coreea de sud, unde regimul lisenmanist, putred pînă în măduva oaselor, antipopular și venal, vede principalul său rețezim în baloanele străine. Se înțelege că el vrea ca în Coreea de sud să fie

menținute cît mai mult timp trupele străine. Se înțelege că el este împotriva unor propuneri care au ca scop gîbrirea retragerii trupelor străine din Coreea.

Toată lumea vede că în prezent rezolvarea problemei coreene în spiritul stabilirii păcii și democrației depinde în primul rînd de poziția Statelor Unite ale Americii. Dacă politica Statelor Unite ale Americii în problema coreeană se va bizui și în viitor pe planurile militare ale unor generali, cărora le este străină înțelegerea reformelor democratice devenite actuale în țările Asiei — o asemenea politică nu poate contribui la reglementarea problemei coreene și nu poate în cele din urmă să nu se termine printr-un esec. O asemenea politică nu poate găsi teren în noile condiții ale dezvoltării sociale a țărilor Asiei.

Politică dusă pînă în prezent de S.U.A. în problema coreeană este doar una din manifestările unei linii politice fundamentale pe care cererile guvernante din S.U.A. o au față de țările Asiei. Aceasta se reflectă îndeosebi asupra problemei atîntirii acestor cereri ale S.U.A. față de Republica Populară Chineză.

În ciuda faptului că în China au învins — și au învins definitiv — adevăratele forțe populare, care au creat în toamna anului 1949 Republica Populară Chineză,

